

Άκρο

Η γυναίκα έχει τελειοποιηθεί.
Το νεκρό

κορμί της ντυμένο με το χαμόγελο της εκπλήρωσης.
Η ψευδαίσθηση μιας ελληνικής αναγκαιότητας

ρέει στις ταινίες της τηβέννου της.
Τα εκτεθειμένα της

πόδια φαίνεται να λένε:
"Ως εδώ φτάσαμε, αρκεί".

Κάθε νεκρό παιδί κουλουριασμένο, φίδι λευκό,
ένα σε κάθε

κανατάκι γάλακτος, τώρα αδειανό.
Τα έχει αναδιπλώσει

ξανά μέσα στο σώμα της σαν πέταλα
κλειστού τριαντάφυλλου την ώρα που ο κήπος

πετρώνει κι αιμορραγεί πετρώματα
απ' τους γλυκούς, βαθιούς λαιμούς του νυχτολούλουδου.

Η Σελήνη δεν έχει λόγο να θλίβεται,
ατενίζοντας απ' την οστέινη κουκούλα της.

Είναι συνηθισμένη σε τέτοιου είδους πράγματα.
Οι μαυρίλες της τριζοβολούν και σέρνονται.